

denne Konflikt. Jeg taler ikke om det Forsøg, der blev gjort af det ærede Medlem for Frederiks-borg Amts 3de Valgkreds (Dinesen) igaar, som jeg ikke billigede, som jeg var ganske ubekjendt med, og som jeg indsaar ikke kunde føre til Noget; men der har jo i de sidste Dage været udsoldet kraftige Beskrædelser, i hvilke jeg erkjender selv at have taget Ægen Del, for at kunne bringe det dertil, at man kunde hindre denne Kamp og denne Konflikt, der nu forestaar, og jeg kan vidne, at jeg i den Henseende har mødt den bedste og velvilligste Imødekommen fra Regjeringens og Lands-thingets Side, og — jeg vil tilføie — fra mange Medlemmer, der høre til Hvertallet her i Salen; thi det er blevet mig klart under disse Dages Forhandlinger, at der hos mange af dem, som idag uden Tvivl ville følge Udvalgets Mindretal, er en overmaade levende Fornemmelse af det Beklagelige deri og en overmaade stærk Tendents til at ville undgaa denne Kamp, en stærk Fornemmelse af, hvor ubilligt, urigtigt og uretsærdigt og ulloft det er at fremkalde denne Kamp. Det har jeg en meget levende Fornemmelse af, og jeg kan sige, hvis mange Medlemmer havde, jeg vil ikke sige Gode, som de have Willie, men Mod som de havde Lyst, saa vilde de maasse idag slippe for at komme til denne Kamp. Men det er nu engang ikke saaledes, der er Andre, der ville have denne Kamp, der er Førere her i Salen, som ville fremtvinge denne Kamp. Nuvel, det saar at være saa, jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fuldstændig vil vedjende sig denne, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Bedreborg) synes jo ganske at have sluttet sig til ham nu; hans Tale idag forekom mig stærkt at ligne en Gang til Canossa, og disse Herrer ere enige om at ville drive det ud til en Kamp. Nuvel, det kan ikke undgaa, vi maa modtage den, og vi gaa til denne Kamp uden Glæde, men, mine Herrer, ogsaa uden Frygt. Thi, hvorledes end det ganske umiddelbare Udfald bliver af den Valgkamp, som nu forestaar, om det nu træffer saaledes, at de vandt nogle Stemmer, eller vi vandt nogle Stemmer, eller hvordan det nu gaar, det er ikke det, det nu kommer an paa. Det er mig ganske klart, at de have bragt saa store Faktorer frem, have givet Sagen saa store Dimensioner og ladet Kampen dreie sig om saa Meget, at denne Strid ikke kan afgjøres i den allernærmeste Fremtid. Ærede Medlemmer troste sig med den Sætning, at de, der sige Nei, have det stærkeste Standpunkt. Jeg maa sige, at det er en Sætning, jeg nok har hørt før, men jeg har aldrig fundet, at den var rigtig. Jeg kommer til at tænke paa en Uttring, som man har tillagt den store Napoleon; da der var Tale om, hvilken der var den stærkeste Regjering, saa sagde han, at de stærkeste Regjeringer vare de, der vare de mest

logiske, og jeg tror ogsaa, at man kan sige det med Hensyn til Standpunkterne indenfor Folkforsamlingerne, at de stærkeste Standpunkter ere just ikke de negative, men de mest logiske, de mest fornuftige. Nu er det ganske vist, at, hvad der er det mest fornuftige, derom ere Menneskene ikke ganske enige, det synes Erfaringen at vise, men jeg tror, at en Ting kan man være enig om, at det fornuftige ikke falder sammen med det negative Standpunkt. (Modsigelse). Jeg skal blot anføre et Exempel. Lad os tage dengang, da de Herrer negtede hele Finantsloven i 1873, det var dog det mest negative Standpunkt, det var muligt at inbtage; men var det det stærkeste Standpunkt? Nei, jeg tror, de Herrer opdagede, at det ikke var det stærkeste Standpunkt, og den Opdagelse tror jeg, at de ville kunne gjøre endnu engang. Men jeg vil dog tilføie, at det forefien her ikke dreier sig om den blotte Negtelse eller ikke; her er jo ikke Tale om Bevillingsspørgsmaal, uden i det Høieste med Hensyn til Lønningstillæget, men herved med Hensyn til Pantserfibet eller Universitetet dreier det sig om rene Bevillingsspørgsmaal. Det vide vi jo Alle, saa jeg siger, at den Trost, de Herrer have i, at de have det mest negative Standpunkt, tror jeg ikke vil slaa til. Jeg tror, at det vil gaa med dette Forsøg paa at fremkalde en Overvægt, et Gueherredømme fra Folkethingets Side over Finantsloven, paa samme Maade, som det er gaet med alle de tidligere Forsøg, som de Herrer have gjort. Jeg vil ikke tillade mig at komme med noget Raad til ærede Medlemmer, hvorledes de skulle stemme, jeg tror ikke, at det vil i dette Dieblit have nogen videre Indflydelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds raadede til for den rolige Udviklings Skyld at stemme for Mindretallets Forslag; jeg synes, at det var lidt overraskende at høre, at det vilde føre til en rolig Udvikling; men jeg skal ikke indlade mig paa for den rolige Udviklings Skyld at bede dem stemme for Hvertallets Forslag, men jeg vil kun slutte med en kort Antydning af, hvorledes jeg, og som jeg antager mine Meningsfæller, ville stemme med Hensyn til de foreliggende Forslag. Det er nemlig klart, at først vil der komme til Afstemning det Forslag, som er det eneste, som kan føre til en Finantslov, nemlig det, som er stemmende med, hvad Landstinget har vedtaget. Det vil jeg stemme for, og det antager jeg ogsaa, at mine Meningsfæller ville gjøre. Naar dette Forslag skulde blive forkastet, som jo kan være rimeligt nok, antager jeg, at det Nødtigste er at lade være med iøvrigt at stemme; thi det er jo givet, at der saa ingen Finantslov kan komme ud. Jeg tror, at der saa — det er min Mening — slet ikke burde afstemmes over de andre Forslag, men denne Mening deles ikke af den høitærede Formand, som jeg ved tidligere Leiligheder har hørt, og det er selv-